

[Tholstrup.]

igennem virkelige bankfolk i stedet for den foreslåede ordning.

Jeg har ved samme lejlighed taget afstand fra den tanke, at de såkaldte Marshallmidler, som omtales i bemærkningerne til § 8 i lovforslaget, skal anvendes ved bankens rekonstruktion. De virkelige Marshallmidler er brugt een gang, og færingerne har igennem direkte gaver fået deres anpart heraf, bl. a. et elektricitetsværk til 6 mill. kr., uden at have indbetalt nogen modværdi herfor.

Når man af Marshallkontoens modværdi nu vil bruge yderligere et beløb, skal det vel ses på baggrund af de 300 mill. kr., som man pumper ud af statskassen under navn af Marshallmidler — men altså af en modværdi, som er indbetalt af det øvrige Danmarks borgere.

Ifald færingerne også skulle have deres andel heraf, kunne der i kraft af den færøske befolknings størrelse i forhold til den danske befolknings størrelse kun blive tale om 2 mill. kr., som her kunne udlånes, og ikke om de formidable beløb, der her er tale om. Skal Danmark derfor hjælpe — og de danske skatteydere betale eller lægge pengene ud, enten i skat eller i form af nedsat kroneværdi ved inflatorisk udpumpning af penge fra statskassen —, så må de danske skatteydere også have æren for at hjælpe Færøerne, vort nordligste amt, som er kommet i nød på grund af amatørøkonomer og dilettantisk legen bank.

Det skal ikke være sådan, at man blot siger: nå ja, de penge har vi taget af Marshallmidlerne, og de kan lige så godt bruges det ene sted som det andet, det er jo penge, vi fortrinsvis har fået som gave.

Dette er nemlig kun en fiktion, opfundet af amatørøkonomer i den danske regering, der på lige så dilettantisk vis tror, de er alkymister, tror, at fordi man har fået nogle gaver fra Amerika, som er brugt, kan man bruge modværdien heraf som en slags penge, der ikke kommer den øvrige samfundshusholdning ved, altså bruge de samme penge en gang til.

Man skulle tro, at færingerne havde gået i lære hos de danske politikere — eller omvendt.

Imidlertid er forholdet jo dette, at den øvrige del af Danmark vel fra naturens hånd er det rigeste land i verden og derfor godt kan hjælpe et af de fattige amter. Jeg er sikker på, at f. eks. de rige bornholmere, de rige fynboer og de rige lolliker fra de fede landbrugsegne i Danmark gerne vil yde en skærv her, når blot de ved,

at de pågældende penge bliver forvaltet ordentligt og ikke blot hældes i et umætteligt gab.

Når jeg taler om vort fattige nordlige amt, så er det desværre ikke ud fra personligt besøg og kendskab, men kun fra beretninger, man får deroppe fra, og så ved at høre vejrberetningen hver morgen, og skal man tro den, så er der koldt og barskt på disse klippeøer.

Men færingerne udfylder en vigtig mission i verdenssamfundet; de er med til at bjerge havets rigdomme til den store fælles husholdning, og om betalingen for dette arbejde er rimelig eller ej, er det vanskeligt at bedømme. Man har vel ikke andet end markedsprisen at gå ud fra. Men det ville afgjort være et tab for os alle at miste denne næring, og da det haster med en del af de penge, der her er tale om, for at man kan få udrustet alle både til at gå på havet igen i år, vil vi gerne deltage i et hurtigt udvalgsarbejde med det formål at nå frem til en fornuftig løsning. Men man bør påse, at hjælpen ikke får en sådan form, at kredse på Færøerne, som må se på bankens virksomhed med kritiske øjne, nu får indtryk af, at det bliver de uheldige elementer, Danmark redder ved hjælp af aktionen. Det bør kræves så stærkt som muligt, at det ganske klart fremgår, hvem det er, der i virkeligheden får hjælpen, d. v. s. hvis penge det er, der skal reddes. Jeg er enig med de andre ordførere i mange af de betragtninger, der er fremsat her, og i, at der må ske en tilbunds gående undersøgelse.

Formanden: For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at Færøerne ikke er noget amt.

Alfred Jensen: Jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at det er et ret usædvanligt forslag, der er sat til behandling her i dag; det drejer sig om mange penge, og det drejer sig om en ganske usædvanlig handling fra rigsdagens og fra statens side. Når man tager det i betragtning, må man vist give mig ret i, at det er sparsomt, hvad der er givet af oplysninger dels om baggrunden for misæren og dels om hensigtsmæssigheden af at yde hjælpen under den form, der her er foreslået. Jeg er vel vidende om, at ikke alle partier står i samme situation i denne sag som mit parti. Der har jo været forhandlet mellem regeringen og partierne, og der er vel givet oplysninger, som ikke tilflyder mit parti. Det gør det jo noget lettere